

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Psychopatologia**

Nazwa w języku angielskim: **Psychopathology**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2023/2024**

Kierunek studiów: **Psychologia**

Poziom studiów: **Jednolite studia magisterskie**

Forma studiów: **Niestacjonarna**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Psychologia dziecka i rodziny**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Prowadzący: **dr Agnieszka Mydlikowska-Śmigórska, mgr Irmína Wągrowa-Kaster, mgr Agnieszka Jastrzębska**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	18		18		
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	75		75		
Forma zaliczenia	Egzamin		zaliczenie na ocenę		
Liczba punktów ECTS	3		3		

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

CELE PRZEDMIOTU	
C1.	Zapoznanie studentów z podstawową problematyką zaburzeń psychicznych, ich symptomatologią, etiologią oraz klasyfikacją.
C2.	Zapoznanie studentów z mechanizmami regulacyjnymi przeżywania i zachowania osób zaburzonych psychicznie.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna terminologię używaną w psychopatologii i dyscyplinach pokrewnych oraz związaną z praktyką psychologiczną, - zna pojęcia rodzajów normy i ich użyteczności w opisie nienormalności, nieprzystosowania, dysfunkcjonalności zachowania oraz ich kryteriów. Student nabywa wiedzę w zakresie rodzajów zaburzeń psychicznych, ich objawów etiologii, mechanizmów i konsekwencji społecznych. Zna dwa modele uprawiania psychopatologii: opisowy (klasyczny, tradycyjny) oraz model mechanizmów regulacji (współczesny) i umie się nimi posługiwać. Zna położenie rozmaitych form zaburzeń psychicznych na kontinuum norma-patologia.
PEU_W02	Student zna podstawy zaburzeń psychopatologicznych występujących u osób dorosłych, problematykę granicy pomiędzy normą a patologią, pojęcia: etiologia, diagnoza, objawy, leczenie i mechanizmy powstawania zaburzeń psychicznych.

Z zakresu umiejętności:

PEU_U01	Student potrafi nawiązywać kontakty z osobami zaburzonymi w warunkach gabinetu, oddziału psychiatrycznego, zakładu karnego itp. Potrafi okazywać zrozumienie i akceptację pacjentów i ich sytuacji życiowej. Potrafi obserwować, wyszukiwać, selekcjonować, przetwarzać oraz integrować informacje na temat zjawisk psychopatologicznych (tzw. wrażliwość kliniczna).
PEU_U02	Student potrafi wykorzystywać różnorodne klinicznie, istotne dane do diagnozowania i różnicowania zaburzeń. Potrafi przygotować diagnozę kliniczną oraz orzeczenia i ekspertyzy na potrzeby instytucji zewnętrznych.
PEU_U03	student potrafi rozróżniać normę (różne ujęcia normy) od różnych zaburzeń psychopatologicznych. Potrafi rozpoznawać różne zaburzenia psychiczne oraz konkretne jednostki chorobowe. Potrafi opisywać i rozumieć poszczególne zaburzenia psychiczne. Potrafi także diagnozować oraz porównywać i różnicować poszczególne zaburzenia psychiczne. Analizuje poszczególne przypadki osób z zaburzeniami psychicznymi i stawia hipotezy diagnostyczne.

Z zakresu kompetencji społecznych:

PEU_K01	Student jest otwarty na innych, posiada wrażliwość społeczną, empatię, tolerancję na odmienność. Jest gotowy dostosować się w relacjach z osobami zaburzonymi do ich osobowości, poziomu intelektualnego, wykształcenia i sposobu ekspresji oraz zachowania w kontakcie. Przejawia postawę altruistyczną, gotowość niesienia pomocy potrzebującym.
----------------	--

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – WYKŁAD		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie do przedmiotu	0,5
	Psychopatologia a psychologia i psychiatria; klasyfikacje zaburzeń psychicznych.	1,5
W2	Zdrowie psychiczne (negatywne-pozytywne), pojęcie normy i jej rodzaje, symptomy nienormalności, pojęcie nieprzystosowania i dysfunkcjonalności zachowania.	2
W3	Psychopatologia a paradygmaty psychologiczne - ich wkład w diagnozę zaburzeń mechanizmów regulacji i terapię. Modele norma-patologia: klasyczny model Allporta oraz model kontinuum zdrowie-patologia (zaburzenia osobowości, "mała patologia", zaburzenia lekowe i somatomorficzne, patologia pogranicza, psychopatologia zaburzeń psychotycznych).	2
W4	Zaburzenia osobowości i ich mechanizmy psychopatologiczne. Lęk, jego formy, obrony przed lękiem, zaburzenia lękowe, rola symptomów.	2
W5	Teorie, mechanizmy i rodzaje zaburzeń nerwicowych. Zaburzenia somatoformiczne (somatyzacje, konwersje, dysocjacje), psychosomatyka i zaburzenia odżywiania.	2
W6	Zaburzenia afektywne (nastroju): depresje i epizody manii. Psychozy, psychozy schizofreniczne - teorie i mechanizmy regulacyjne. Psychoza paranoidalna, zaburzenia życia seksualnego.	2
W7	Zaburzenia zachowania związane ze stresem (kryzys, trauma, katastrofy), uzależnienia (fizjologiczne i behawioralne).	2

W8	Zachowania agresywne, (przemoc, zabójstwo), zachowania samoagresywne (samobójstwo, samookaleczenia, autodestruktywność pośrednia).	2
W9	Zaburzenia na tle organicznym: niedorozwój i upośledzenie umysłowe, uszkodzenia OUN (powypadkowe, udary mózgowe, skutki chorób i zakażeń, nowotwory mózgu, demencje i choroby starcze).	2
Razem		18
Forma zajęć – KONWERSATORIUM		Liczba godzin
K1	Wprowadzenie do przedmiotu	0,5
	Omawianie i dyskusja zagadnienia normy psychicznej oraz granicy norma-patologia. Omawianie pojęć: nienormalności, nieprzystosowania, dysfunkcjonalności zachowania.	1,5
K2	Rozmowa i dyskusja nad paradygmatami w psychopatologii. Omawianie modelu kontinuum zaburzeń. Zaburzenia osobowości. Problematyka lęku i zaburzeń lękowych.	2
K3	Omawianie, rozpoznawanie i różnicowanie zaburzeń somatoformicznych. Omawianie i różnicowanie rodzajów depresji.	2
K4	Problematyka zaburzeń schizofrenicznych i paranoidalnych. Dyskusja nad zaburzeniami popędu seksualnego.	2
K5	Omawianie zaburzeń związanych ze stresem. Dyskusja wokół problematyki uzależnień. Omawiane patologie na tle agresji i autodestrukcji. Omawianie i przykłady zaburzeń organicznych.	2
K6	Zaliczenie przedmiotu	2
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści w oparciu o metody audiowizualne.
2.	Praca w grupach, praca indywidualna, zadania problemowe
3.	Dyskusja
4.	Konsultacje

METODY I FORMY OCENY
OŚIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F	PEU_W01, PEU_W02	obserwacja aktywności studenta w czasie zajęć; ocena przygotowania i udziału w dyskusji, praca w grupach, praca indywidualna
F	PEU_U01, PEU_U02, PEU_U03, PEU_K01	udział w dyskusji, praca w grupach, praca indywidualna
P	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_U02, PEU_U03, PEU_K01	egzamin/ zaliczenie z oceną w formie pisemnej i/lub ustnej

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student ma podstawową wiedzę z zakresu terminologii używaną w psychopatologii i dyscyplinach pokrewnych oraz związaną z praktyką psychologiczną. Zna pojęcia rodzajów normy. Ma wiedzę w zakresie rodzajów zaburzeń psychicznych. Zna dwa modele uprawiania psychopatologii: opisowy (klasyczny, tradycyjny) oraz model mechanizmów regulacji (współczesny).	Student ma pogłębioną wiedzę z zakresu terminologii używaną w psychopatologii i dyscyplinach pokrewnych oraz związaną z praktyką psychologiczną. Zna i rozumie pojęcia rodzajów normy i ich użyteczności w opisie nienormalności, nieprzystosowania. Ma wiedzę w zakresie rodzajów zaburzeń psychicznych, ich objawów i konsekwencji społecznych. Zna dwa modele uprawiania psychopatologii: opisowy (klasyczny, tradycyjny) oraz model mechanizmów regulacji (współczesny) i umie się nimi posługiwać.	Student ma szczegółową wiedzę z zakresu terminologii używaną w psychopatologii i dyscyplinach pokrewnych oraz związaną z praktyką psychologiczną. Zna pojęcia rodzajów normy i ich użyteczności w opisie nienormalności, nieprzystosowania, dysfunkcjonalności zachowania oraz doboru kryteriów ich oceny. Ma wiedzę w zakresie rodzajów zaburzeń psychicznych, ich objawów etiologii, mechanizmów i konsekwencji społecznych. Zna dwa modele uprawiania psychopatologii: opisowy (klasyczny, tradycyjny) oraz model mechanizmów regulacji (współczesny) i umie się nimi posługiwać. Zna położenie rozmaitych form zaburzeń psychicznych na kontinuum norma-patologia.
PEU_W02	Student ma podstawową wiedzę w zakresie podstaw zaburzeń psychopatologicznych występujących u osób dorosłych, problematyki granic pomiędzy normą a patologią oraz pojęć: etiologia, diagnoza, objawy, leczenie i mechanizmy powstawania zaburzeń psychicznych.	Student ma pogłębioną wiedzę w zakresie podstaw zaburzeń psychopatologicznych występujących u osób dorosłych, problematyki granic pomiędzy normą a patologią oraz pojęć: etiologia, diagnoza, objawy, leczenie i mechanizmy powstawania zaburzeń psychicznych.	Student ma szczegółową wiedzę w zakresie podstaw zaburzeń psychopatologicznych występujących u osób dorosłych, problematyki granic pomiędzy normą a patologią oraz pojęć: etiologia, diagnoza, objawy, leczenie i mechanizmy powstawania zaburzeń psychicznych.
PEU_U01	Student potrafi nawiązywać kontakty z osobami zaburzonymi w warunkach gabinetu, oddziału psychiatrycznego, zakładu karnego itp. Potrafi obserwować, wyszukiwać i selekcjonować informacje na temat zjawisk psychopatologicznych (tzw. wrażliwość kliniczna).	Student potrafi nawiązywać kontakty z osobami zaburzonymi w warunkach gabinetu, oddziału psychiatrycznego, zakładu karnego itp. Potrafi okazywać zrozumienie sytuacji życiowej Pacjentów. Potrafi obserwować, wyszukiwać, selekcjonować oraz przetwarzać informacje na temat zjawisk psychopatologicznych (tzw. wrażliwość kliniczna).	Student potrafi nawiązywać kontakty z osobami zaburzonymi w warunkach gabinetu, oddziału psychiatrycznego, zakładu karnego itp. Potrafi okazywać zrozumienie i akceptację pacjentów i ich sytuacji życiowej. Potrafi obserwować, wyszukiwać, selekcjonować, przetwarzać oraz integrować informacje na temat zjawisk psychopatologicznych (tzw. wrażliwość kliniczna).
PEU_U02	Student potrafi wykorzystywać różnorodne klinicznie, istotne dane do diagnozowania i różnicowania zaburzeń.	Student potrafi wykorzystywać różnorodne klinicznie, istotne dane do diagnozowania i różnicowania zaburzeń. Potrafi przygotować diagnozę kliniczną na potrzeby instytucji zewnętrznych.	Student potrafi wykorzystywać różnorodne klinicznie, istotne dane do diagnozowania i różnicowania zaburzeń. Potrafi przygotować diagnozę kliniczną oraz orzeczenia i ekspertyzy na potrzeby instytucji zewnętrznych.

PEU_U03	Student potrafi rozróżniać normę (różne ujęcia normy) od różnych zaburzeń psychopatologicznych. Potrafi rozpoznawać różne zaburzenia psychiczne, konkretne jednostki chorobowe oraz potrafi opisywać i rozumieć poszczególne zaburzenia psychiczne.	Student potrafi rozróżniać normę (różne ujęcia normy) od różnych zaburzeń psychopatologicznych, rozpoznawać różne zaburzenia psychiczne oraz konkretne jednostki chorobowe. Potrafi opisywać i rozumieć poszczególne zaburzenia psychiczne, a także diagnozować oraz porównywać i różnicować poszczególne zaburzenia psychiczne.	Student potrafi rozróżniać normę (różne ujęcia normy) od różnych zaburzeń psychopatologicznych, rozpoznawać różne zaburzenia psychiczne oraz konkretne jednostki chorobowe. Potrafi opisywać i rozumieć poszczególne zaburzenia psychiczne, a także diagnozować oraz porównywać i różnicować poszczególne zaburzenia psychiczne. Analizuje poszczególne przypadki osób z zaburzeniami psychicznymi i stawia hipotezy diagnostyczne.
PEU_K01	Student jest otwarty na innych, posiada wrażliwość społeczną, empatię, tolerancję na odmienność. Jest gotowy dostosować się w relacjach z osobami zaburzonymi do ich osobowości, poziomu intelektualnego, wykształcenia i sposobu ekspresji oraz zachowania w kontakcie.	Student jest otwarty na innych, posiada wrażliwość społeczną, empatię, tolerancję na odmienność. Jest gotowy dostosować się w relacjach z osobami zaburzonymi do ich osobowości, poziomu intelektualnego, wykształcenia i sposobu ekspresji oraz zachowania w kontakcie. Przejawia postawę altruistyczną, gotowość niesienia pomocy potrzebującym.	Student jest otwarty na innych, posiada wrażliwość społeczną, empatię, tolerancję na odmienność. Jest gotowy dostosować się w relacjach z osobami zaburzonymi do ich osobowości, poziomu intelektualnego, wykształcenia i sposobu ekspresji oraz zachowania w kontakcie. Przejawia postawę altruistyczną, gotowość niesienia pomocy potrzebującym. Jest gotów do propagowania tego typu zachowań.

LITERATURA PODSTAWOWA

Cierpialkowska L., Psychopatologia, Warszawa, Wydaw.Scholar, druk 2022

Seligman Martin E.P., Walker E.F., Rosenhan D.L., Psychopatologia, Warszawa, Wyd. zysk i s-ka, wyd III.2016

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Butcher M.J., Hooley, M.J., Mineka S., Psychologia zaburzeń, Warszawa, GWP, 2020

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

Portale branżowe

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU PSYCHOPATOLOGIA

Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PSYCHOLOGIA

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_WI01, K_WI03, K_WI04	C1-C2	W1-W9, K1-K6	1-4
PEU_W02	K_WI10	C1-C2	W1-W9, K1-K6	1-4
PEU_U01	K_U11, K_U12, K_U13	C1-C2	W1-W9, K1-K6	1-4

PEU_U02	K_U09, K_U10	C1-C2	W1-W9, K1-K6	1-4
PEU_U03	K_U05, K_U06	C1-C2	W1-W9, K1-K6	1-4
PEU_K01	K_K04, K_K05	C1-C2	W1-W9, K1-K6	1-4